

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

102. szám.

Pest, július 12. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Július elejétől kezdve fél-évre Budapesten házhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forint-jával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest július 12.

Ma a képviselők házában csak egy rövid egy felvonásos darab adatott.

A má nem volt mulattató, hanem annál kevésbé tanúságos.

Olvasgattak régi jegyzőkönyveket, s más efféleket, hanem biz azokat senki sem hallgatta.

Hunfalvi jelenté a háznak, hogy legközelebbi alkalommal indítványt teend, melly szerint a háznak a főrendekkel viszonyai határozottassanak meg.

Maderász József indítványt jelentett-be, melly szerint a főrendek táblája mint a képviselőlet alapján választott gyűléssel össze nem férhető akadály eltöröltessék.

Kállai Ödön kérdé a belügyministert, ha valljon van-e szándokában a kormánynak e jelen ülés alatt a zsidók polgárosítása tárgyában törvényjavaslatot terjeszteni a ház elébe.

Szemere a kérdésre nagyon meglepettnek látszék, annyira, hogy el is feledé arczát a rendes mosolygó állásban tartani.

A jobb oldal s a közép, a kérdést tevő radical tagot lezugia. De Szemere azért nem tudott ámulásából magához jönni.

A minister ur nem tudta mire vélni, hogy létezzék a házban képviselő, ki a ministeriumról feltegye, hogy ők valamit előre tudjanak megmondani.

Ez nem a ministerium szokásaihoz tartozik. Azt majd a körülmények katározzák meg. Példának okáért, ha a bizalmatszavazó pesti németnek ismét eszébe jutna a zsidót felkonczolni, a ministerium a benne hívők kedvéért törvényt terjesz-

tend elő: a zsidók szapon leendő kivételére. — Ha pedig a zsidók a status kölcsönben csak az emancipatio feltétele mellett vennének részt, akkor azt terjesztendik elő, hogy zsidók ezentul naponként tejből, vajból fűrésztessenek.

Szemere azonban egy betűt sem felelt, sőt leülvén székére, hátat fordított az interpelláló követ felé, s gyönyörködék a ministerialis követek boldogkifejezésű arcaiban.

Ekkor Irinyi József a szószerkekre ment s indítványozá hogy a ház a mai ülésben a szabályok alkotását vegye fel..

A háza nem hinné mi történt!

A középben ellenkező kiáltások törtek az elnök széke felé — mellynek következése az lön, hogy szavazzanak rá: akar e a napi díjakkal fizetett ház dolgozni vagy nem.

Az elnök feltevé a kérdést: hogy a kik az ülést folytatni akarják, álljanak fel.

Feláltak a baloldal, s a közepéből is néhányan.

Szemere úgy ült székében mint ha sóbálványá változott volna.

A ház azt határozta, hogy ma nem fognak dolgozni.

A többség s a ministerium tökéletesen egyet ért — egyik sem akar dolgozni.

Igy végződött ezen rövid egy felvonásos jelenetke — melly azonban a vérrel izzadó népnek csak a napi díjakat tekintve, két ezer két száz pengő forintjába került.

Remegő hála érte a nép nevében.

Fülhegygyel hallottuk, hogy István a király teljeshatalmu képviselője, egy itteni magyar szabónál maga számára több nemzetörségi egyenruhákat rendeltetett meg.

A nemzetörségi öltözet jelen korunkban a királyi férfiak legszokottabb ünnepies viselete.

Bács megye déli részeiből érkezett levelek szerint a fegyvernyugvás a rablócsoportokkal bár arról a kormány tegnap mit sem akart tudni valóban megkötöttet.

De szerencsétlenül, mert a rablók a kötés ellenére előnyomultak és Szent Tamás 13,000 lakosságú ráczvárost, hol nyílt karokkal fogadtattak, elfoglalták.

Halljuk, hogy legközelebb az oppositio indítványt teend, hogy a kormányt tegye le a ház asztalára a királyi biztosnak adott utasításokat.

Pest július 12.

Öcsém, Marcius!

Ön tegnap, a mennyire csekély tehetségei engedték, csak megprédikálta volna a tegnapi ülést hanem az a baj, hogy ön nagy hazafini buzgalmaságban egy kevésse elfeledte azt is érinteni egyuttal, hogy ön az elmondott beszéddel teljességgel ninos meglegedve.

Különbben az öntől igen szép volt, hogy midőn a szó a háza megmentéséről volt, ön a megajánlásokat megelőző szónoklat iránt, saját privat guszttusát háttérben hagyta.

Azonban, ha ön feltette magában újságírónak lenni, tartsa szeme előtt kötelességét, s mutassa be kedélyes közönségének a dolognak mind a két oldalát.

Más szóval, oresszen engem egy kicsit rá a tegnapi beszédre, mellyet én úgy képelek, mint egy nagy sujtásos köpenyeg, mellyel Kossuth a ministerium politicáját betakarta.

Kossuth beszéde az első szótól az utolsóig merő vád volt az eddigi politica ellen.

Ne botránkozzék meg, szerkeztő, ezen kaczkias kifejezésen, hanem inkább ha valamit tanulni akar, vegye figyelembe e következő argumentumot.

Kossuth egész beszédében arra figyelmezté a házat, hogy az országot a legkomolyabb veszélyek fenyegetik.

És ez valóban is úgy van, és még jobban van úgy mint sem azt egy némelly arszlán s kényelem szerető királyi biztos hivatalos tudósításából ki-vehetni lehet.

Már most szerkeztő gondoljon ön vissza arra a kétségbeesésig nyomoruságos politikára, melyet a ministerium a mult országgyűlés óta követett, és kiáltson fel. Teremtő isten a háza veszedelemben van, és az elnyelő veszély ellenében csak most tétetik az első komoly lépés.

A háza veszélyben van, s a ministerium a nemzeti gyűlést csak júliusra hívja össze, mind a mellett, hogy Pestre érkeztek a pénztárakat üresen kapták, katonájok pedig egy sem volt.

Ezért szavaz bizalmat a ház a] nagybuzgóságú ministeriumnak!

Aprilis és majus abban tölt el, hogy a ministerek saját magok méltóságával coquetiroztak, fogadgatták, nagy kegyesen, a hivatalt kérő táblabírópajtásukat; politicájokat pedig mindennap megváltoztatták, és soha egy lépést előre nem tettek, ha csak némelly a törvények mezején kívül álló utczai események arra nem kényszerítették.

A törvényt, mely a katonai hivatalok ki-nevezések módját meghatározza, végre nem hajtották. Erről a beszédben szó sem volt.

Az országot az által, hogy három megyét kapcsolt részeknek declarálták, megcsenkitették, önmagukat pedig neveltségesekké tévék, midőn azt hitték, hogy azon oktalán engedvények által majd lecsillapítandják a déli mozgalmakat.

Én jól emlékezem, hogy azon időben ön e rendelvényről azt mondta, hogy az, ki az illyreket illy nyomorúságokkal kielégíttetni hiszi, nem ismeri, vagy nem akarja ismerni az illyr mozgalmak természetét.

Ön a rendelvényt veszedelmesnek mondotta, mert ez első lépés arra, hogy a közel jövőben a sok különnyelvűek magoknak hasonló jogokat követeljenek. Miből az fog következni, hogy a ministeriumban nem sokára babeli zavar fog kiütni.

Én ha Kossuth lettem volna, inkább otthon maradok, mint sem másokért illyen mondjak: Hogy a ministerium szerencsésnek hinné magát, ha ezen rendelvéte ohaított sikert hozott volna maga után.

A sikert senki sem várta. Nem várta még ön sem, a ki pedig ujoncz a politikában s eddig csak novellákban ijesztgeté a publicumot.

Mit mondjak az önkéntessereg felállításáról. E rövid levélben csak nem ismételtük azt, mit tán szám szerint vagy ötvenre menő cikkben elmondogattunk. Pedig jó volna, mert azokat a jelenlevő követek legnagyobb része nem olvasta.

Élég legyen e tárgyban azon legújabbban fel-derült mystificatiót érintenem, miszerint nem régen ez előtt a toborzást azon szín alatt, hogy a szükségelt 12,000 már ki van állítva, megszüntették, most pedig kisüt, hogy a pesti két bataillon kívül a többiekben alig lézeng egy pár száz ember.

Illyen esetben aztán nem mesterség dicsekedni, hogy a költségeket mind a rendes jövedelmekből fedezik.

A szónok miniszter nagy ékes szóvalással describálta, honnan és honnan jó a hazára veszély. Bekalandozta egész Európát, Páris, Londont, Pétvárat és Stambult, hanem kifelede az mi ránk nézve legérdekeseb, az olasz viszonyokat, a hol pedig hazánk fainak vére foly. Kifelede, hogy az olasz háboru miképen leendő bevégezze ránk nézve nagy kérdés, mert észre sem vesszük, midőn bennünket egy sereg idegen, vagy idegen érzelemmel imbuált magyar katonaság fog meglepni, s akkor majd nagy köszönetet mondhatunk a gazdálkodó ministeriumnak, ki képes volt az önkényteseket csizma, ruha és fegyver nélkül a rendes költségekből mindennel ellátni.

Szónok a haza veszedelmét nagy hatással rajzolta le, de úgy járt vele, mint a ki lajtorján a ház tetejére megy, a lajtorját pedig maga alól kirugja — ott marad, nem tud lejönni.

És illyetén helyzetben nem nevet ön szerkeztő, ha a ministerium annyiszor fenyegeti a házat, hogy lemond.

Megmondjam önnek, hogy tekintem én ezen fenyegetőzést?

Ha a ministeriumnak biztos többsége van akkor a lemondás gyakori felhozása bosszantó és ne-

vetséges; bár a táblabirópárt az effélete, valami nagyszerű és a történetben pártatlan logikusságnak képzelem.

Hát csak úgy, mint egy francia vigjátékban a két egy makramas menyecske mindig azzal fenyegetőzik, hogy kiugrik az ablakon. —

A férj fél és enged. Pedig az asszony csak azért olyan merész, mert tudja, hogy az ablak alatt temérdek szalma van lerakva. —

A tanúság — a mi a vigjátékban a szalma — az a ministerium alatt a borzasztó többség. Könnyű ekkor olly hetykén beszélgetni.

Hanem én a dolgot messzebb részletekbe vitném nem akarom.

A képviselő hána csak azt vegye figyelembe ha valjon a veszély olly nagy, mint a millyennek Kossuth azt lerajzolta, nem a legvátkosb mulasztás volt az országgyűlés egybehívását emnyire elhalasztgatni.

Mert azokkal az összeírás miatti hátramaradásokkal excusálni magát háborus világban neveltséges, egyébíránt pedig tudjak, hogy szerte az országban leginkább összehívó levelek szétmenté után kezdettek meg komolyan ezen munkálodások.

Vegye figyelembe a ház, ha valjon ezen mulasztással a veszélyek nem nagyobbultak-e s mennyi kárba és compromissióba jő az ország azzal, hogy a maga természeténél fogva terjedni szokott bajok ellen csak most tesz komoly lépéseket.

Nagy Gedeon
a Marczius valóságos belső
titkos tanácsosa.

Jul. 11.

Magyarok fiai ez édes hazának örüljete! Nemzetünk élni fog mert élni akar; nemzetünk nagy leendő, mert nem kicsiny szerűsködik.

Magyarország feltámadásának és testvéri egyetértésének ünnepéről a nemzeti gyűlés mai üléséből jövünk.

Közlünkben hömpölyög az érzelem, mint tularadt folyó, melly nem tudja merre tart s a szép vidék minden részeire kiömölni törekszik.

Agyunkban a gondolat zsiibong mint kasbol kiverit méhraj melly a kert szebbnél szebb fái közt áilapodási helyet választani alig tud.

S a tularadt érzemény s a rajongó gondolat kincse mellett szavakban koldusok vagyunk. —

De ez nem is lehet másképen. A most elhagyott nemzeti terem egy olly-jelenetnek volt színhelye, mellynek nagyszerűségét nem adhatja vissza a lángész totta sem a művész ecsete; olly jelenetnek, mellyet ép érzékekkel kelle látni és hallani, hogy róla fogalmunk lehessen.

Avagy leírhatunk e egy olly perczet, mellynek fensége mellett elfelejtjük a multat, nem gondolunk a jövőre, s csak azt érezzük, hogy a jelen, a közvetlen jelen dicső és magaslatos?

És e mai ülésben illy nagyszerű pillanat volt.

Ott ültek ma reggel a pártok a jobb és baloldal, mint két ellenséges tábor, szemben egymás-

sal, csak a neutralitásban maradván affectalocentrum helyén által választva ek.

Villogó szemekkel, harcra készülten, mellyet a tegnapi és ingerültsége most már elkeseredetnek lenni gyanított. Ott ültek ök a jobb oldalon, örülve, hogy a minister becsületérzetébe takarodva kifuhatták valahára bosszujukat ama párt ellen ott a baloldalon, melly nem úgy gondolkozik mint ök s véleményét még okokkal is támogatja, örülve, hogy a minoritást amugy leköltözhették s bunkosbotos capacitatióval ledorongolhatták s pedig maga a minister s Magyarország legnépszerűbb embere által, ki condiscipulusi delatio által félrevezettetve csak mint becsületét a legkisebb komolytól megóvni óhajtó ember szólott, a megsugott szók feletti bosszúságában elfeledvén a vádlott kifejezés értelmét: magyarázó előzmények után tudakozodni.

És ott ültek ök a baloldalon, érzékenye és mélyen sértve a tegnapi esemény által, mellyben néma szerepet játszóak, mert a hon tisztelt férfit még igaztalan kifakadásajért sem vélték rendre utasítandónak, mert tisztelik benne az embert a hazait, a ministert ki becsületének védelmében nam gondol rá, ha valjon nem használtott e fel indignatioja más valamire. Ott ültek ök kihívó merész pillanatokkal tekintve a mester szavára fészicsd meg-et kiáltó jobb oldalra, s a kanccsal centrumra.

Igy állott a két ellenséges elem reggeli 10 órakor.

A kebleket szorongás fogá el, s a következő pillanatok iránt borus sejtelmek keltek fel keblünkben.

Ekkor lépett be Kossuth a pénzügyminister s egy rögtöni éljen dörgés tisztítá meg a szorongással telt terem levegőjét.

Egy másik éljenzés köszöntő a szónokba lépött: és csend lön mint imaházban.

A szónok hosszasan beszélt s szavának hatalmával könyezteté, nevelteté, bosszankodásra vagy megvetésre gerjeszte a hallgatókat. Illy érzelam gerjesztések között ért el szöke beszédének vége felé, és reszkető de orias hangon, a belegség halaványságával de egyszerűmial a magasztos lelkesültség színével arczán szollitá fel a nemzetet, hogy mentse meg e hazát, hogy tegyen és adja meg a megmentés eszközeit: s felá Nyári s vele csaknem azon pillanatban a ház minden tagja, fel a karzat minden hallgatója, férfiak és nők egy hangulag a honszerelam legihletettebb hangján kiálták: *M e g a d j u k i! m e g a d j u k i!*

És az orias lelki férfiu betegség alatt meggyörnyedt testét még mélyebbre hajtja és lehörül az illy nemesen érező nemzet fellelkesülése előtt.

Ez olly pillanat volt minőt istem keveset ad; olly pillanat, minőt Europa története fölmutatni nem képes, olly pillanat melly egy élet keserűségéért kárpollást nyujta.

S az arczokról eltűnt a komolyság, a keblök-ből ki szállt a szorongás és csak azon erős hit lepe meg mindenki, hogy: e nemzet még nagy leendő.

A nemzet életkérdésének feltételeken az ellenséges pártok megszüntek; a teremben csak egy párt volt: t. i. kik e honért élni, e honért halni készek.

És most ide nézzetek ti kajánok! kik kárörömmel szoktátok emlegetni, hogy e nemzeten az egyenetlenség átka nehezül!

Ide jöjjetek ti galádok, ki a magyar lelkesülést szalmatüznök keresztelitek, hogy nyomorult terveitek félrevezett vak eszközeit a siker reménye által elcsábíthassátok.

Ide, ide siessetek, ti bármilly faju ellenei e honnak, és hallgassátok és lássátok miként omlik romba, cselszövésükre alapított terveitek nyomorult épülete e nemzet egyé olvadt kiállításának csak szelétől is.

Ide! és — ha van még idő — okuljatok, mert istenünkre óráitok megszámlálvák; mert ől magyar áll Buda még, s ki most sem hallja meg az intő szót hogy „Ne báncsd a magyart!” annak süketség halála leend.

Csernátóni.

Egy követel elhitették, a világ annyit tökéletesedett márczius 15-ke óta, hogy már most például a nemzetgyűléseken sem kellend szónokolnia, mert azt mind magnetismus végzi.

Minden követnek adnak egy csőt a kezibe. Ezek a csövek az elnök előtt centralizálódnak. Már most ha valaki beszélni akarna a helyett, hogy felirassa magát és beszéljen, hát csak megnyomja a csőt.

A cső magnetismus (mint electromi telegraph az electricus ütések) által tudatja az elnökkel a követ ur véleményét.

A követ ur, mint mondják, nagyon megörült e találmánynak, főkép, mikor értésire adták, hogy a cső soha nem ejt sem értelem, sem grammatica ellenes hibákat.

Ugyancsak ezzel a követ ural mikor még nem látott gőzkocsit, elhitették, hogy a gőzkocsi olly sebesen halad, hogy egyszer például egy fiatal ember, kinek szeretője az első kocsiiban ült, induláskor meg akarta csókolni kedvesét, de első kocsiiban ülő kedvese helyett a legutolsó kocsiiba szállított horjut csókolta meg.

Bánhidy föltette magában, hogy politikai hitvallását; melynek pontjai.

A szentnek is maga felé hajlik a keze, és így te magad mindenek előtt!

Ne kívánd hát felebarátodnak azt, a mit magadnak is kívánnál, necelekedd vele azt, a mit te nem szeretnél, ha véled hasonló esetben cselekednének.

Közpönyegét fordító; stb. máttól fogva jobbakkal cserelendi föl.

Chiki követ ur valamelyik nap így kezdte beszédét:

„Küldöm kizárólag bortarmesztással foglalkoznak, kizárólag ahhoz értenek“ stb.

Szerénység édes követ ur! de bizony azok az emberek, úgy segéljen, a szőlőkarózáson kívül még ahhoz is értenek, kit kell követté megválasztaniok.

Fejét csóválja ön! nem hiszi? Tessék elhinni igazam van! asboD.

Jul. 11.

A haza megmentése vagy is a pénz és katona kiállítására körül több kérdések vannak összekötve.

1) Jelenlegi sorkatonaságunk állása, a lázadók ellen a határszáron összevontláberek helyzete, működése, szándéka.

Vagy kevés még az ott össze vont táborserög.

Vagy egyezkedés végett halasztatik a dolog.

Ha kevés, össze van e minden összevontláberek sorkatonaság vonva, s minden helyben nélkülözhető nemzetőrség is, mely t. i. már fegyverrel bír egész Magyarországon?

A pesti nemzetőrségről még kell jegyezni, miszerint ennek egy része még fegyvertelen s így, de különben is annak azon része, melyre számolni lehet, ha valami zavar kiütne, nélkülözhetlen itt helyben, ha csak a fővárost is valami zavaroknak, netalán botrányoknak feladni nem akarnók.

Ha hátlenek a parancsnokok s biztosok, vagy csak egy is az, miért nem cseréltetnek fel másokkal, magyarokkal és hűkkel, vagy nincs már hű magyar emberünk?

Ha pedig egyezkedés halasztaná a dolgot — akkor semmi szavam.

Ez a legközelebbi veszély, tehát a legelső kérdés.

2) A belbéke megszilárdítása általában. A még fel nem szabadított föld népének felszabadítása, mert a múlt országgyűlésen az urbéri telkes jobbagyok felszabadítása által a nagyobb rész nem hogy nyert volna valamit, de sőt az elégedetlenség magasabb fokára lön emelve. Tudjuk mi nehézségekkel járt eddig is a katonasállítás, pedig milly csekély számmal történt az akkor a most szándékoltéhoz képest.

Tehát a régállók, szőlődézmák s egyéb nem urbéres uri tartozások mind egyaránt megszüntetendők, ha sikert akarunk s nem holt törvényt.

3) A pénzalap s a katonai állítás módja, annak szerkezete.

Mi a pénzt illeti, ha kölcsön lesz a 40 millió, mi leend ennek az alapja?

Erre nézve csak azt jegyzem meg, ha a progressio adó s a távolléti (absentium) adó meg nem állapítatik, és a papi s minden egyházi javak igénybe nem vétetnek, akkor a haza veszélyét, emlegessék bármennyit, csak phrasistnak hiszem tartatni.

A progressio és távolléti adó által csak azok terhelhetnek, kik azt könnyen megbirják.

Ha a papi és egyházi javakkal rendelkezik az ország, tulajdonával rendelkezik csak.

A katonasállítás, és szerkeztetése a felállítandó seregek tiszta nemzeties színben és alapon; biztos magyar vezérekkel; lelkesítő célszerű modorban; gyors eljárással; méltányos bánásmód biztosításával; mire leendő használatának tudatával siberülhet csak.

A székelyek kész katonák csak fegyver hiányzik náluk. De általában egész hazában 18 évestől 28-ig mindenki legyen katona, ha szükséges, de a ki meg akarja magát váltani azaz tud maga helyett állítani, legyen megengedve, mert a kényszerített katonának jelen körülményekben, nem sok hasznát vesszük. A családtyák, ha csak ön-

kénytelen nem ajánkozhat, nem szoríthatók, ha csak a zavart nem akarjuk nagyobbítani ez által is.

Ezek nélkül s minden kényszerítés mellőzésével ki lehet állítani a létszám ezeket, de csak egy, ha az említettek egytől egyig mind valószínűvé válnak.

Országosan ismert népszerű emberekben kell előre állniok, nem megyei tisztviselőknél, nem táblabirtokosoknál, nem katonatisztoknál.

Merceseg.

Pest jul. 10.

Némellyek jósólása szerint a nemzeti gyűlés terme és különösen karzata pár napok előtt megrohantatni szándékoltatott az — ifjuság által!

E terv és szándok létesítésének megakadályozására nagyszámu nemzetőrség rendeltetik ki mai napig is. A megrohanás mind eddig be nem következett, de még most is hallani róla, s egy pár lap — elég gondatlanul — még célzást is tett iránta. Ezért nem tartjuk feleslegesnek e tárgyban pár szót emelni.

Mi az ifjuságnak nem vagyunk fogadott prokuratorai, de ösmerve nemes és lelkes szellemét, s mi még több, értelmességét és tapintatát, jogosítottaknak érezzük magunkat mindannyiszor felszólalni ügyében, valahányszor ráállását és nevét behomályosító tények vagy tervek — mint töle eredettek — tolatnak fel.

Igy van ez most is.

Néhány lappangon működő rácz, ki pár társai befogatását megboszulni akarja; néhány reactionarius, ki a nemzetgyűlést ellenséges színezetűvé tétetni, s egyik legnagyobb gyámolatol — az ifjuság rokonszenvétől ohajtaná megfosztani; mindenképen zavart és rendetlenséget törekedik előidézni, s törekedik — mint mindig, ugy most is — a vele ellenségesen szemközt állók közérdekének megoszlatása által.

Le az álarczokkal.

Itt nem a ifjuság tervez megrohanást, itt a szívf és reactionaer elem működik.

Fiatal barátim őrizkedjete az egyenlőség elve alatt kiálló egyenetlenség szőlőtől; vigyázatok, hogy felhevüléstök közös elleneinek javára ne üssenek ki, mint láttuk ezt ja bécsi eseményekben.

Nem szólunk mi itt azon kérdéstől, ha kell e zárt karzat vagy nem?

Akkor, mint jelenleg, semmi esetre nem kell bár másfelől illőnek tartjuk, hogy külföldiek és honunk lelkes leányai számára egy kis hely tartassék fel.

Hiszük is, hogy a ház belrendezésre kiküldött választmány e tárgyban nem fog szükkeblü lenni.

De mig ennek munkálata beyégezve nincs, mig a háznak ideiglenes rendezabályai — melyeket nemzetünk képviselői elfogadtak — állanak: ovakodjatok meggyálászni a nemzetgyűlés testületét s e testületben magatokat.

Gondoljátok meg merényeitek következményeit.

A nemzeti gyűlés egy utczai krawall hatalma

és befolyása alatt nem állhat; a nemzeti gyűlésnek tekintély méltóság kell kivált most, midőn még a korona is elveszté nymbusának legnagyobb részét.

Ebből következik, hogy a nemzeti gyűlés illy megróhanások által magától valamit kicsi kartatni nem engedhet, s ha nem engedhet, mi következménye leszzen fellépéstöknek?

Ti gondolkodni tudtok, azért feleljetek meg magatoknak józan eszetök és magyar érzelmeitek sugallata szerint.

De mit is szólunk mi hozzátok illyenekről? Hisz ti nem akartok, nem akarhattok párisi eseményeket parodiálni!

Miért is intünk mi titeket a nemzet méltóságában magatokat is tisztelni? Hisz ti nem vagytok, nem lehettek játéklabdái holmi alacson cselzővőknek, kiknek, nagy nemzetünk ezen fényes gyűlése sok reményeket tette semmivé, s ezért titkos jelszavok csak c s e n d z a v a r á s!

Nem, titeket nem kell illyenekre figyeltetni, azért nem is szólunk többet hozzátok.

Az alattomos bujtogatókra majd leend gondja a rend és nemzetörségnek.

Isten és nemzetünk jó szelleme kísérje lép-teiteket fiatal barátim!

Csernátoni.

Ki ne hallott volna éltében valamit ama hirre kapott országról, mellynek neve Bácsország?

Ti természet buvárok, ti tudósok, ti publicisták! jertek szeptorán e csuda teljes földre, de társzekérről is jó eleve gondoskodjatok, mellyeken a tapasztalandókról irandott foliantokat tova szállithassátok.

A kronikába például mindjárt be írhatjátok, hogy e hó 3-ai bizottmányi ülés volt, mellyen arról folyt a vita: befogassék-c Latinovics Károly? —

16-an a befogatásra szavaztak 4-en pedig a semmire,

És miért mind ez? Hát bizony furcsa dolgok miatt. —

Először, mert Kresztics Áron petroveszelői pópát a híres lázítót a zombori börtönből szabadon bocsáttatta; tudni való pedig, hogy a pápa, mint a megszabadult holló egyenesen a római sánczba repült hiveihez, a hol hordóról hirdeté embereinek, hogy csak rajta, előre Bácskába, rokonok, várnak mindenfelé rátok!

Másodszor, mivel a lázítás, és rablás miatt fogva lévő rabokat télig kezességre kibocsátotta,

Harmadszor, mivel a rigyiczai ráczokat lázi-

totta, mondván, hogy testvéreik ellen ne fogjanak fegyvert.

Még 4-én is folyt a vita.

13-án folytattatik, mikorra a vizsgálat be lesz fejezve.

A vádlott Csernovicscsal menti magát.

Majd meglátjuk.

Zárjel közt: ez ókéri táborbeliek várják magok közé Csernovicsot, kérdéseket akarnának neki tenni.

Igaz é, hogy Bechtold leérkezvén a táborba, azt mondotta a nemzetöröknek, hogy elmehetnek haza, hanem ezek azt felelték; hogy „de nem megyünk ám, inkább szaporodni fogunk.“ S erre ismét azon választ kapták: „tehát jól van, maradjanak.“

A katonaság káromkodik, mert nem tudja, kinek engedelmeskedjék már, tisztjének é, vagy pedig a vést látó hazafiakra hallgasson.

Adj uram nekünk bölcseséget, hogy felfoghassuk az illy titok teljes dolgokat.

Amon.

HIRDETÉSEK.

Megjelent röpiratok!

A falusi notárius
és jobbágy polgártársak.

A földesur és szolgabíró.

A zsidó és követ.

Kaphatók Pesten Müller Adolf és Gyula, Emich Gusztáv és Magyar Mihál könyvkereskedő polgártársaknál és Budán a hidfoknál lévő könyvkereskedésében.

Szivarok.

Legjobb minőségű fumei, bel és külföldi juttányos szivarok a „Fiume városhoz“ czimzett dohánykereskedésben kaphatók. — Lipótváros, 3 koronautcza, Kerntéle házban 102 sz.

Kilián s társánál Pesten

a váci utcában Parhfrieder házban, épen most jelent meg és minden hiteles könyvtárban kapható:

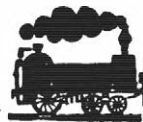
A

Pecsovicsok

utolsó fortély.

8-rét füzve 20 kr. pp.

Magyar központi vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus

20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek egálább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pest felé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.